

Arrest

nr. 103 533 van 27 mei 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 18 december 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 20 november 2012 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 4 april 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat N. DIRICKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij dient op 9 november 2012 een tweede asielaanvraag in.

Op 20 november 2012 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de redengeving luidt:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat de genaamde K.A. (...)

geboren te Prizren , op (in) (...)

van nationaliteit: Kosovo

die een asielaanvraag heeft ingediend op 09.11.2012

Overwegende dat betrokkene op 15.01.2009 een eerste asielaanvraag indiende die op 22.03.2010 van het Commissariaat- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 22.07.2010 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene op 09.11.2012 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene verklaart homoseksueel te zijn. Overwegende dat betrokkene ter staving hiervan een brief van zijn advocaat voorlegt, waarin staat dat hij geen melding maakte van zijn seksuele geaardheid bij zijn vorige asielaanvraag uit vrees voor represailles. Overwegende dat van iemand die zijn land ontvlucht uit vrees voor vervolging en de bescherming inroept van een bepaald land verwacht kan worden dat hij uit zichzelf alle relevante gegevens over zijn vluchtmotieven zo gedetailleerd en volledig mogelijk naar waarheid naar voor brengt. Overwegende dat betrokkene bij zijn vorige asielaanvraag dan ook reeds melding had kunnen maken van zijn voorgehouden seksuele geaardheid. Overwegende dat in de brief van zijn advocaat tevens staat dat betrokkene in behandeling is bij een psychiater. Overwegende dat het onderzoek hiervan echter het voorwerp uitmaakt van een specifieke procedure voorzien in artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en de Directie Asiel dus niet bevoegd is om .dit element te onderzoeken. Overwegende dat betrokkene tevens vijf pagina's voorlegt met informatie over homoseksualiteit in Kosovo. Overwegende dat deze informatie afkomstig is van het US Department of State, Schweizerische Flüchtlingshilfe, Immigration and Refugee Board of Canada, Global Gayz en de BBC. Overwegende dat het hier gaat om algemene informatie over homoseksualiteit en geen bewijs vormt van de voorgehouden persoonlijke vervolging van betrokkene. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij omwille van zijn seksuele geaardheid verstoten werd door zijn familie. Overwegende dat betrokkene geen begin van bewijs voorlegt om deze bewering te staven. Overwegende dat betrokkene zijn identiteitskaart voorlegt. Overwegende dat betrokkene dit document reeds voorlegde bij zijn vorige asielaanvraag en het CGVS betrokkenes identiteit niet betwist. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen. Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980 § 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend. De onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven, inderdaad, aangezien betrokkene al op 03.08.2011 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend kreeg, maar hieraan geen gevolg gaf, wordt de termijn van het .huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 7 (zeven) dagen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemde het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van "artikel 62, eerste lid van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en in het bijzonder van de plicht tot het voeren van een zorgvuldig en consistent bestuur en van de motiveringsplicht, schending van artikel 51/8 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen."

Het middel luidt als volgt:

"In de bestreden beslissing wordt geoordeeld dat verzoeker geen nieuwe gegevens aanbrengt. Verzoeker is het niet eens met die redenering.

Eerste onderdeel.

-Naar aanleiding van de nieuwe asielaanvraag die door de verzoekende partij op 9 november 2012 werd ingediend, werden er weldegelijk nieuwe gegevens naar voren gebracht die verantwoordt dat zijn

nieuwe asielaanvraag dient in overweging te worden genomen en doorgestuurd te worden naar het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen.

De verzoekende partij voert zijn homoseksualiteit aan als nieuw element.

-De raadsman van de verzoekende partij heeft tevens een brief gestuurd naar de verwerende partij waarin geargumenteed wordt waarom de nieuwe asielaanvraag van de verzoekende partij in overweging dient genomen te worden.

De verwerende partij verwijst in de bestreden beslissing naar deze brief, doch wijst deze brief af door oa te stellen dat verzoeker in behandeling is bij een psychiater en dat het onderzoek hiervan het voorwerp uitmaakt van een specifieke procedure in de zin van artikel 9ter Vw.

Deze motivering van de verwerende partij is echter onvoldoende teneinde het schrijven van de raadsman van de verzoekende partij af te wijzen. Het schrijven is echter meer dan een begeleidend schrijven, aangezien er verzocht wordt om de asielaanvraag van de verzoekende partij in overweging te willen nemen en wel omwille van het feit dat er nieuwe elementen zijn, nl de homoseksualiteit van verzoeker die er pas in België heeft over leren praten in zijn sessies met de psychiater. De verwijzing naar de sessies met de psychiater betreft de verklaring waarom verzoeker niet eerder met zijn homoseksualiteit is naar buitengetreden.

De bestreden beslissing schendt het motiveringsbeginsel.

Tweede onderdeel.

De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 51/8, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

Dit wetsartikel bepaalt het volgende:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.”

De gemachtigde van de staatssecretaris kan bij de beoordeling van als nieuw aangevoerde gegevens ook nagaan of de aangevoerde gegevens “nieuw” zijn in de zin dat zij van aard zijn om tot een andere beslissing te kunnen komen dan de weigering van een eerdere asielaanvraag (RvS 7 maart 2012, nr. 8 200 (c); RvS 17 mei 2010, nr. 5 672 (c)).

Verzoeker is homoseksueel en heeft dit steeds verborgen gehouden. Dit betekent dat hij steeds angst heeft gehad om er mee naar buiten te komen, wat zeker niet onredelijk is gezien de moeilijke situatie voor homo's in Kosovo. Verzoeker heeft er hier in België over leren praten tijdens zijn sessies bij de psychiater. In die zin zijn de gegevens/elementen nieuw, hebben ze betrekking op feiten die zich hebben voorgedaan na de laatste procedure en zijn ze relevant in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Men zou tot een andere beslissing kunnen komen dan bij de eerste asielaanvraag.

Door te stellen dat verzoeker geen nieuwe gegevens aanbrengt schendt de bestreden beslissing de opgesomde wetsartikelen.”

2.2. De verwerende partij legt geen nota neer en geen administratief dossier.

2.3.1. De verzoekende partij voert onder meer aan dat bij het indienen van haar tweede asielaanvraag een brief van de raadsman werd toegevoegd bevattende de uitleg waarom de verzoekende partij ter gelegenheid van haar eerste asielaanvraag haar homoseksuele geaardheid niet durfde te uiten. Deze brief zou betrekking hebben op een psychiatrische behandeling van de verzoekende partij. Zij verwijt de verwerende partij op deze brief niet te antwoorden, hetzij verkeerdelijk omdat in de bestreden beslissing enkel wordt verwezen naar de mogelijkheid van een procedure die zich steunt op artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

2.3.2. De verwerende partij legt geen nota neer en geen administratief dossier.

Nu de Raad niet beschikt over alle gegevens die ingediend zijn met betrekking tot de tweede asielaanvraag van de verzoekende partij, naar aanleiding waarvan de bestreden beslissing werd genomen en bij gebreke aan administratief dossier niet kan nagaan of een brief waarvan de verzoekende partij stelt dat zij deze heeft verzonden aan de verwerende partij waarin geargumenteed

zou worden waarom haar nieuwe asielaanvraag in overweging dient te worden genomen, en de reden wordt aangegeven waarom zij haar nieuwe elementen niet eerder kon aanhalen, is het onduidelijk welke al dan niet nieuwe elementen zijn die in toepassing van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet werden aangevoerd.

Zodoende is het voor de Raad onmogelijk na te gaan over welke feitelijke gegevens de overheid precies beschikte en of zij bij de beoordeling van de aanvraag deze feitelijke gegevens correct heeft beoordeeld en op grond ervan niet tot een onredelijk besluit is gekomen. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad gesteld heeft, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71.867). Ten gevolge hiervan dient de bestreden beslissing te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 20 november 2012 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend dertien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN